

**Nicolai Lancicij E Societate Iesv Opvcvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

De modo colendi Deumin SS. Eucharistia ante & post co[m]munione[m].
Cap XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](#)

se impendet, experietur Dei beneficio, sua magis ac magis in dies perfici opera, & se magnis passibus ad perfectionis apicem, cum magno Dei gusto, & eximio maioris eius gloriae incremento à Deo attollit.

Postò supposito operum nostrorum sine perfectissimo, quem supra in secundo punto huius exercitij explicauit, modus benè & perfectè operandi (quod solum restat) præter multa alia, qua in peculiari Opusculo de hac re alias recessu, nunc declarandus est.

De orando Deo.

Primò. Ut fiant sine villo peccato deliberato plenè, præstat hoc, præmissa oblatio operis Deo facta. Si orationem operi præmisseris, inquit S. Ephrem de orando Deo, aditus peccato in animam non patebit.

Secundò ut fiant pura intentione, quam explicatam habes supra cap. tertio.

Tertiò, ut fiant iuxta: Reg. Comm. cum omni diligentia in Domino. Quomodo fierent Christo visibiliter spectante. Hoc est, sollicitum ambulare cum Domino nostro, Deo id requirenti à nobis.

Quartò, ut fiant accommodatæ ad finem, ob quem instituta sunt, & à viris perfectis sunt, iuxta illud: in omnibus operibus tuis præcellens es tu: & ut fiant iuxta morem receptum & probatum eo in loco, in quo degis.

Quintò. Requiritur, ut fiant adæquate ad lumen internum quod habemus de modo ea faciendi, ut faciebat B. Aloysius noster, quod lumen oritur partim ex dictamine ipso luminis naturalis, partim ex doctrina acquista per multiplicem extrinsecam instructionem, per lectiōnem vel auditionem hauta, partim ex intrinseco Dei lumine infuso, quod docet, quæ fugienda, quæ adhibenda sunt ad benè operandum.

Sextò. Requiritur, ut fiant cum magno feruore animi seu actuum intensione. Hæc quinque si adfuerint, verè dici poterit, talem ambulare coram Deo, & in conspectu, ac præsentia Dei, quia non aliter faceret res, si videret oculis Christum, sua opera spæctantē; adhiberet enim ad ea has sex conditiones, vii Sancti in cœlo adhibent perfectissimè, quia Deum vident, ipsa Dei visione id præstante. Et talis præsentia Dei est practica, utilis homini propter merita, & propter profectum in virtutibus insignem, & propter ædificationem aliorum in operibus externis, sed maximè propter gustum Dei, qui hoc modo operibus factis delectatur, tanquam iis, qui eius gratiæ donis cooperantur, & Christi meritorum fructus amplissimos repræsentant, in vita & moribus suis internis & externis: ornant S. Ecclesiam, & curiam cœlestem: confundunt dæmones Christi hostes: viles sunt viuis & defunctis iustis: & id assequuntur, propter quod sunt creati à Deo, & tam multis naturæ & gratiæ beneficiis ob Christi merita ditati:

Postò nemo multititudine horum actuum se obruendum putet, aut de eorum praxi despetret, sensim enim iis frequentandis assuefactus est animus, nec ipso initio huius exercitij, statim à tytonibus, circa omnia puncta huius Opusculi, mens occupanda est, sed modò circa unum genus, modò circa alterum. Et reuocandum est hoc loco, monitus S. Ioannis Climaci: *gr. 25.* Non te, inquit, ea que dicta sunt, perturbent: nemo nunquam repente uno simul passu, scala omnes gradus confondere potuit.

Hæc nunc sufficiunt, hoc loco, de modo benè operandi: de quo, ex professo fusè agam, in Opusculo, de negotiacione cœlesti todo libro *c. 3. n. 75.* secundo, & egi, in alio Opusculo, de secundo F. & seqq. hoc est, de Facienda benè omnibus rebus que placent Deo.

De modo colendi Deum in Sanctissima Eucharistia, & ut Sacramentum; & ut, Sacrificium est.

Ante communionem vel Sacrificium Missæ.

Consideranda primùm est excellentis Sacrificij, quæ sumitur primò, ex eo, quod in illo offertur, scilicet Christus D. ratione Humanitatis sue, quia quia nihil est creatum excellenterius, ideo nomine eius actio ipsa sacrificandi omnes alias actiones creates excedit, etiam Sanctorum actus Deum in cœlo laudantium.

Secundò. Ex ipsa ratione Sacrificij, quæ includit transmutationem, & transubstantiationem tei, quæ offertur. Hæc enim supernaturale quiddam est, & quidem in altissimo rerum ordine supernaturalium; si quidem in aliis rebus supernaturalibus tantum ex obiecto desumitur, hic verò etiam ex ipso modo in Entitate Sacrificij, quæ quia totius substantia omnino secundum omnes partes suas, est substantialis, & supernaturalis, maximè conuersio in alteram substantiam nouam, quamvis res, quæ sacrificatur esset naturalis, adhuc ipsum tale Sacrificium supernaturale esset.

Tertiò. Ex valore huins Sacrificij, qui ex opere operato infinitus est, sicuti & merita Christi, & Passio, (etsi non tam ample) ac proinde ex se tam Deo placet quam placuit actus morienti in Cruce, cum pro redemptione nostra vitam suam tradidit pro nobis.

Quartò. Ex significatione quam habet, scilicet, quia est repræsentatio Passionis Christi & mortis: cum ergo Passio & mors Christi res quædam stupenda, & humanum excedens capitum fuerit, ac nouum quid in hoc mundo insolitumque, sicut erat insolitum Deum ipsum morti

mōrūm blasphemia est si dicerem in veteri
lege ita repræsentatio huius rei tam mirabilis,
excellens quoddam & stupendum sit, necesse
est.

Quintū. Ex te, cui hoc Sacrificium offertur,
qua est solus Deus, adeo ut nulli Sanctorum et
iam Beatissimæ Virginis, nec omnibus Sanctis
simil possit hoc Sacrificium offerri, sed soli
Deo sicut si esset aliqua res, qua in solius Prin-
cipis vñum cederet, aliis rebus, qua ei sunt com-
munes cum alijs, esset excellentior: ita hoc Sa-
crificium omnes alias actiones superat, idque
ex morali quadam estimatione, ex qua V.G.
vestes, Tiara, sigilla Pontificia ad eius solius vñum
sunt destinata, sed ex ipsa intrinseca rei natura,
ad eo ut ne Deus ipse per totam omnipotentiā
suum facere possit, ut Sacrificandi actus vñi alij,
quam fibi fiat. Quod si honor & adoratio latriæ
hoc habet, ut nulli nisi soli Deo, exhiberi possit,
actus sacrificandi adhuc præstantior erit, quia
in se habet quandam modum peculiarem Dei
honorandi, ratione rei, qua offertur, nempe
Christi Humanitatis.

Sextū. Quia est intrinsecè actus, qui nullo
modo pendere potest immediatè ab aliqua Po-
tentia creata, tanquam à causa principali, ne
quidem secundum rationem genericam proximam. Nam V.G. actus amoris erga Deum, ut
fiem supernaturalē, est quidem supernaturalis,
qui tamen à Potentia vitali tanquam à suo
principio immediatè pendet, ita, ut si superna-
turalis non esset ille actus, verè homo per Po-
tentiam vitalem posset esse causa, principalis
vitalitatis. At in transubstantiatione panis &
vini in Corpus & sanguinem Christi, nihil est,
quod posset à Potentia creata, (à qua fit) effici,
tanquam à causa principali immediatè. Poten-
tia enim qua' immediatè attingit actum sacri-
ficiandi in Sacerdote, est Potentia motiva efficiens
loquitionem, seu formam Consecrationis, lo-
quendo, qua' ex se non est apta facere mutatio-
nem substantialiæ: ac proinde in Sacrificio né
secundum quidem rationem genericam respi-
cit tanquam causa principalis suum effectum,
considerando mutationem substantialiæ etiam
ut præfam̄ supernaturalitate. Quamvis enim
Potentia aliqua creata sit causa mutationis sub-
stantialis, ut est potentia generativa, Potentia
tamen loquutionis, qua' est immediatè efficiens
actum Consecrationis non est apta per seipsum
causare ex natura sua mutationem substantiali-
lem totalem.

Septimū. Quia Sacerdos hoc Sacrificium pe-
tagit in Persona Christi: ita ergo se gerere de-
bet in eo, ne quid committat, quod dedecet
Personam Christi. Sicut legatus sustinens Per-
sonam Regis cauet, ne quid indecorum com-
mittat.

Secondū. Consideranda est necessitas huius
Sacrificij: illo enim, qui sunt in hoc mundo &

Purgatorio eagent, hi, ut liberetur, ad cœlos thr̄
grent; illi, ut continuis Dei præsidis adiuuen-
tur, quò possint liberari à necessitatibus corpo-
ralibus & spiritualibus, quæ omnes in memo-
riam reuocanda sunt, & quasi totus mundus
terè te factificantem staret, clamans ad Deum,
& necessitates suas proponens, Primo enim in
maxima necessitate sunt malè viventes Catho-
lici, Hæretici, Schismatici, Iudæi, Infideles, &
Iusti tepidi, afflicti scrupulis aliisque tentatio-
nibus internis, Pauperes, ægroti, incarceratedi, &
alieno grauati, persequitiones aliorum susti-
nentes, iniuste infamati & accusati: bonis verò
operibus intenti, ut iis, qui versantur in auxiliis
animarum docendo, concionando, Sacramenta
administrando, vilia obsequia obeundo, res be-
ne succedunt in his & in aliis actionibus. Cuni
ergo tot ac tantæ necessitates sint, affectus de-
votionis debet esse illis proportionatus, ut fin-
gulis Diuinū auxiliū particulam impetrēt, porre-
ctis per te in Missa eorum supplicibus libellis,
& Diuina Misericordia seriò commendatis.

Tertiū considerandum est gaudium, quod
Sanctissima Trinitas, Cœlites, & Anima beatæ
percipiunt ex deuota celebrazione Missarum,
non tantum, quia bonum opus est, ut alia ope-
ra, sed quia à Christo Testamenti loco relictum
ante mortem, idque ex maximâ eius Charitate,
quâ in finem voluit diligere suos, & quia est
repræsentatio mortis Christi, quâ mediante
peccata nostra deleta sunt, & homines redem-
pti, Sancti saluati, & alij adhuc in carne viuen-
tes tot beneficij cumulati: quia omnia, quia
maximè placent Deo, ipsa etiam actio sacrifici-
andi, & ut repræsentatio causæ tot bonorum,
& ut noua imprecatio aliorum beneficiorum in
Dei cultum & honorem redundantium, sine
dubio valde placet vide ergo ne quid in sacri-
ficando facias, quod, quantum est in te, hanc
SS. Trinitatis Sanctorumque lætitiam ex o-
dere huius Sacrificij prouenientem, inturba-
bet.

Quartū considerandum: Cum hoc sacri-
ficium repræsentet Christi Passionem & mor-
tem, est veluti quedam imago: Quocirca nil
turpe à te in ea ponatur, quod Dei oculos of-
fendere possit: & est veluti actio transiens Christi
mortem exprimens; quare nullus ineptus
gestus à Spectatoribus eius, qui sunt Sanctissi-
ma Trinitas, Christi Humanitas in Cœlo, An-
geli & Anima beatæ, notari debet: præsertim,
cum Sacerdos Christi Personam gerat, dum fa-
crit. Si ergo præsente Rege in theatro ages
Personam eius, & aliquam actionem expri-
mens, dares operam, ut antè illum bene in te re-
ferres, adest enim, qui defectum notet, & cui
dedecus quoddam, malè partes eius sustinen-
do, facis; ita cùm Christus quem in hac Sacra
Tragœdia refers, adsit, vide, ut ita te geras, quæ
admodum decet Christi Personam se gerere, in

te representatam. Est etiam hoc Sacrificium veluti Thymiana quoddam, spirans Dei odorem suavitatis, videndum estigitur, ne fœtor aliquis tui, odoris fragrantiam ex eo prouenientem perturberet ut Deus Pater dicere posset: *Ecce odor filij mei, sicut odor agri, cui benidixit Dominus.* Est quoque hostia quædam, & placentia, ut ait David, *Deo oblata, & panis propositio-*nis, & Manna cœlestis: omnis ergo amaritudo abesse debet. *Est Hymnus Sacer, & Epicedium,* ante Christi mortem compositum, & ab Ecclesia Sanctissimæ Trinitati cani solitum: quo circa caue, ne quid absolum tuâ culpâ audiat, quod suauissimam harmoniam verborum, & orationum dissipet. Et quia tempore Missæ datur tibi commoditas cum Deo agendi, omnique mundi necessitates exponendi, decenter & ferventer id transfigi. Sicut ergo ad Regis conspectum admisi sunt, turpe esset ac indecens oculos retroquerere, vel taciturnitate & hæsitatione loquendi insulsam reddere legationem, aut frigidè grauissima negotia tractare; ita indecens est valde, si oculos mentis tuæ auertas à Deo, cogitationes tuas transferas alio, vel neicias quid Deo proponas, & sine ardore deuotionis, & ne dū Agnus cœlestis in Sacrificio ardet atque absimitur, tu frigidus tantæ flammæ assistas.

Quintò Considerandum; quām mali innumeri hominum per vniuersum mundum Deo seruanti, quot & quanta committant peccata contra legem naturalem & Divinam, ipsi etiam Religiosi, qui majoris perfectionis obligatione tenentur; quām multi sunt, qui Dei obsequio non tam perfectè se, quām possent, tradiderunt, in tot rebus otiosis ludicrisque versantur, nec vt deberent deo semper cogitant, & loquuntur, nec in eo sunt positi, vt quām maximè Deus ex illis, & in illis glorificetur: quæ omnia considerans, tactus dolore cordis intrinsecus, excita in te vehementem & ardente cordis affectum erga Dominum tuum tam parvum ab hominibus honoratum amatumque ac velut in compensationem omnium peccatorum & defectuum, da operam, ut hoc Sacrificium offeras cā intentione & deuotione, vt, si fieri posset, obliuiscatur eorum, quæ sunt ab alijs contra suam sanctissimam voluntatem; & vt more nostro loquamur, totus resolutius in gaudium & exultationem ex suauitate Sacrificij à te in eius honorem oblati, non tantum propter valoreum, quem habet, ex opere operato, sed etiam ex opere operantis.

Sextò, ex altera parte Considera, cum quāto amore & furore laudetur in cælis & ameritur Sanctissima Trinitas à Spiritibus Cœlestibus & Sanctis animabus, presertim ab anima Christi & Beatissimæ Virginis, & aliorum illustrium Sanctorum. Quocirca cogita te cum alijs Sacerdotibus in hac vita esse velut in Cho-

ro Musico constitutum, ut illis tam suauem sonum edentibus in celo, tu quoque cum alijs Sacerdotibus non absimile edas concentum laudum & precum, ne quodammodo, ut in humanis rebus accidere solet, veluti pudore afficias (loquendo more nostro) illos Beatos tam suauiter Deo continentis, & tuæ vocis dissonantia iucundissimam illam Harmoniam perturbes.

Consideratis ijs, quæ excitare possunt in te affectum deuotionis ad celebrandum cū omni puritate & feroe cordis Missæ Sacrificium, constitue certum finem, propter quem illud Domino Deo ad gloriam eius & honorem vis offerre, V.G. pro Gentium reductione, pro conversione Hæreticorum, &c. Quando autem illud offeres pro te aliqua, circa quam dubitari, possit an indiget huius Sacrificij oblatione, substitue aliam certam, de qua dubium esse nō possit, V.G. quando pro mortuo aliquo celebras, ut liberetur è Purgatorio, dubium esse potest, fortè iam est ille liberatus inde, tunc aliquam aliam necessitatem substitue, V.G. conversionem Infidelium. Certum enim est rem hanc egere maximo Dei auxilio, quod Missæ oblatio impetrare potest. Porro quando nullâ obligatione teneris pro re aliqua determinata, sed in tuo arbitrio positum est illam pro quacunque re velis offerre, tunc propter hos fines (nisi alia maior necessitas vrgeat) illam offeres: Primiò pro remissione peccatorum tuorum quoad culpam & pœna obligationem. Secundiò pro beneficijs omnibus tibi à Deo ad hoc tempus concessis. Tertiò pro necessitatibus iis, quas eo tempore seriò Domino commendara soles dirigendo tamē ulterius hos fines ad Dei Gloriam, & intimum eiudem gustum & consolationem, & ad recognoscendum eum, tanquam Supremum Numen cui subiecta sunt omnia creata.

Hoc factò ex ardenti affectu erga Dei honorem & gustum, ut scilicet quām maximam gloriam & consolationem percipiat Sanctissima Trinitas ex tuo Sacro Roga primò. Deum Patrem ut cum eo affectu det tibi in Missa Corpus Filij sui, cum quo illud in Incarnatione dedit Sanctissimæ Virgini, & cum illa donorum cœlestium copiā, quam illa in Christi Concepcionē perecepit. Secundiò. Deum Filium, ut se tibi det cum eo affectu & copiā donorum, quā se Beatissimæ Virginis Matris suæ dedit tunc, dum eum concepit in sanctissimo vtero suo. Tertiò Deum Spiritum Sanctum, ut tam mundum, tā ardens divino amore & tam plenum donis diuinis corpus & animam tuam efficiat antea, & per Audentium Sanctissimi Sacramenti, quā mundum, ardens, & plenum reddiderat corpus & animam Sanctissimæ Virginis, dum Christū Dominum concepta erat & concepit. Quartò. Beatissimam Virginem, ut tibi impetrat tam per-

perfectum amorem erga Christum Dominum, quam perfectè illa ipsius amabat, dum cum eo in hac vita conuerfaretur. Quintò. Omnes Spiritus Angelicos; vt tibi impetrant tantam erga Sanctissimum Sacramentū reverentiam, quam ipi Christo exhibuerunt ei ministrantes, & nunc exhibent in calo. Sextò. Omnes Sanctos, vt tibi impetrant tantam deuotionem erga Sanctissimum Sacramentum, cum quanta ipsi eum in hac vita suscipiant; & tantum ex Sacra Communione in virtutibus augmentum, quantum ipse ea haberunt. Septimò. Christi denique Humanitatē roga, vt cum eo affectu se tibi in Sanctissimo Sacramento communiceat, cum quo in Cruce animam suam dedit pro nobis, & cum quo Sanctissimum hoc Sacramentum in memoriam suæ Passionis instituit, & cum eā cælestium donorum accessione, quæ respondeat illius meritis per vitam Passionem, & mortem suam prō humano gênero ab ipso acquisitis in beneficium nostrum.

Paulò ante Communionem considerabis actus Amoris quo prosequitur Sanctissima Trinitas Humanitatem Christi, & illius, quo eandem in hac vita prosequebatur Beatissima Virgo, & nunc prosequitur; & cum eo, quo cum alloquebantur & excipiebant Sancti aliqui, quando illis visibiliter apparebat, vt Sancto Francisco, Sancta Catharina Senensi, Sancto Ignatio. Devotionis cum qua ad Communionem accedebant quidam Sancti, vt S. Ignatius, B. Aloysius, B. Stanislaus, &c. Amoris quem Christus habebat erga nos, dum Sacramentum hoc, quasi Testamentum in sui memoriam, & salutem nostram institueret. Et similes affectus in te excita erga Christum, qui venit ad te, tanquam Creator ad Creaturam, Dominus ad seruum, Pater ad filium, Amicus ad amicum, Redemptor ad viuere, Magister ad discipulum, medicus ad ægrotum, Frater natu maior ad fratrem natu minorem. Plenus omnibus thesauris per vitam, Passionem, & mortem suam acquisitus remissionem peccatorum nostrorum, & largitionem donorum Gratiae & Glorie. Ex his affectibus excitatis magno cum desiderio eum expecta, & cum interno amore recipere videntem.

Post Communionem, vel Sacrificium Missæ.

Sumptu Eucharistia hi erga Christum sumptum affectus in te sunt excitandi. Primo Humilitas. Humilia te profundissime ob aduentum sancti Domini, renocando in memoriam cum dolore. Primo peccata vita præterita. Secundo imperfectiones & tepiditatem præsentem. Tertio natura tuae vilitatem collata cum Christi Divinitate. Quartò perfectiones Christi.

Lancij Opse. Tom. 2.

Si in quantum Deus est & Homo. Secundò Adoratio. Adora Primo. Sanctissimam Trinitatem in Eucharistia existentem. Secundò Christi Humanitatem intra te nunc existentem. Tertio eundem existentem in tot locis SS. Ecclesie, in quibus conservatur Sacra Eucharistia, gaudentio de eius cultu & honore; ijs in locis, in quibus valde frequentatur & colitur, & dolendo de exiguo cultu in illis locis in quibus non valde honoratur, vel etiam blasphematur. Quartò Christi Animam speciam tanquam plenissimam omnibus sanctitatis ornamenti & meritis, & tam antiquo ac constanti fecunditate erga te amore. Quintò Christi Corpus tam multa, & acerba & indigna propter te passum, & tandem occisum, oscula spiritualia imprimendo ijs corporis partibus, quæ magis tui causa fuerunt doloribus & vulneribus excruciatæ.

Tertio Gratiarum actio. Gratias age ex intimo affectu. Primo pro eius aduentu in hac Communione. Secundò pro eius aduentu in Incarnatione. Tertiò pro tot meritis & exemplis virtutum ab eo, domi viueret, collectis & reliquis in beneficium tuum. Quartò pro Institutione huius Sanctissimi Sacramenti & aliorum. Quintò pro eius morte & nostra Redempcione. Sextò pro eo, quod te ad Sacerdotium euexerit. Septimò pro beneficio Creationis. Octauò pro Conseruatione. Nonò pro conuersione ad Fidem. Decimò pro iustificatione. Undecimò pro vocatione ad Religionem. Duodecimò pro perseverantia in statu gratiae & Religionis. Decimoteriò pro patientia eius in tolerando peccatis tuis & aliorum, ac imperfectionibus. Decimoquarto pro Sanctitate tot Sanctis concessa. Decimoquinto pro tribulationibus, quibus es unquam exagitatus. Decimosexto pro assidua perfectione tui in via perfectionis. Decimoseptimò pro beneficijs peculiariibus insignibus, quæ nulli desunt propria. Decimo-octauò pro eo vel ijs, quæ tibi mediate vel immediatè concessit. Decimononitò pro omnibus alijs generalibus & particularibus, quæ alicui creatura Deus adhuc concessit, & imposternum concedit. præsertim quæ dedit ipsi Christi Humanitati SS. Matri eius, & alijs Sanctis ac electis; Vigesimò pro Institutione tui Ordinis si religiosus es. Vigesimoprimò pro propagatione eiusdem. Vigesimosecundò pro tot tribulationibus, quibus vexatus es, & adhuc vexatur. Vigesimoteriò pro tot Sanctis & doctis hominibus ei datis. Vigesimoquartò pro tot ad eam suauiter & mirabiliter vocatis. Vigesimoquinto pro fructu ab eo in uniuerso mundo edito. Vigesimosexto pro tot bonis amicis, qui cum valde amant, Vigesimoseptimò pro tot aduersarijs eum persequenteribus quia præbent ei materialia meritorum.

Quartò Oblatia. Offer Sanctissimæ Trinitati

G

San-

Sanctissimum Sacramentum, quod suscepisti, ad eius gustum honorem & consolationem pro omnibus beneficijs ab ea acceptis tuis & aliorum, pro peccatis omnibus tuis, & aliorum, pro necessitatibus tuis, & aliorum, praesertim tuorum & tui Ordinis viorum ac mortuorum amicorum, & inimicorum. Offer Christo suscepto in unione eius meritorum & Sanctorum membrorum eius. Primo. Animam & Corpus tuum cum omnibus potentissimis membris sensibus, actionibus & cessationibus ab ijs, desiderando tenuum terum omnium tuarum sanctitatem, ut sis perpetuum quoddam holocaustum, ardens ad gustum & honorum Diuinæ Majestatis, & quodammodo te consumens, & in nihilum rediges pure proprie Domini Deum tuum. Secundo. Voluntatere moriendo portius, vel quidus aliud tolerandi, quam offendendi enim peccato deliberatè facto mortali vel veniali. Tertiò perseveriora semper eligendi, & in æquè perfectis ea, qua magis repugnant sensibus tuis, iudicio, voluntati, & honori, quantum spes maioris diuinæ gloria patitur, ut ita quam maximè sis similis Christo crucifixo. Quartò perseverandi in obseruatione Dei mandatorum & consiliorum & Regularum vitaque perfectæ ac tribulationibus plenâ. Quintò, patiendi multa grauia, putata pro leuitibus ; pro Christo. Sextò. In omnibus actionibus tuis nullum aliud finem, quam ipsum Deum querendi. Septimò. Omnes homines, si fieri posset, ad eius maximum amorem conuertendi, vel conuer-
sos esse, sciendi.

Quintò Petitione. Pete à Christo feruenter. Primo remissionem peccatorum tuorum quoad culpam & penam. Secundò perseverantiam in eius gratia & vita sancta. Tertiò tribulationes acres, frequentes, dueras, personales, habitas pro leuitibus, occultas, sine causa ex parte tua, & sine peccato tuo & aliorum tribulantium. Quartò perpetuum augmentum Humilitatis, Paupertatis, Castitatis, Obedientie, Fidei, Spei, Charitatis, Prudentie, Iusticie, Fortitudinis, Temperantiae, Patientiae, Devotionis, Orationis, Discretions spirituum, Passionis mortificationis, Puritatis cordis quam maximæ, & alias virtutum.

Pete purum habere cor ab actibus malis materialiter & formaliter, immitioribus, tepidis, habitibus vitiis, motibus passionum inordinatarum, obligatione penæ temporalis nunc, & in hora mortis tuae.

Pete gratiam in omnibus actionibus tuis querendi hoc, quod natura, perfectio & mortificatio exigit ; omnes actiones tuas tam intense eliciendi, quam sunt habitus infusi & acquisiti in te ; & ut actiones tue cognitioni adæquatè respondant ; ut in omnibus perfectissime respondent diuinæ gubernationi; diutissimè viuendi cum magna sanctitate, & fructu

animarum ; affigendi corpus asperitemè sine detrimento maiorum bonorum, præsertim sanitatis : ut ille concionandi, conuersandi, confessiones audiendi ; dolores aliquos acres collatos, vel alios apto tempore sentiendi, ut eorum sensu exoluas debitum penæ temporalis. Petet denique ut, quam similiè fieri potest, ita dirigantur omnes tuae potentiae, sensus, membra, actionesque tuae, quemadmodum eius Divinitas dirigebat eadem res Sanctissima Humanitas.

Pete etiam à Deo Patre Primò Ecclesiæ Sanctæ Pastorum vigilantiam & vitam exemplarem, conuersacionem Infidelium, Hæreticorum, Schismaticorum, Peccatorum, Tepidorum, multiplicationem & progressum perpetuum perseverantemque Sanctorum. Secundò. Regibus ac Dominis temporalibus Religionis ac luctuosa amorem, mutuam concordiam, in negotiis ciuilibus licitis successum. Tertiò. Afflictis in morbo & paupertate auxilium & solatum ; in persequitionibus hominum patientiam, & ab ijs, si id sit cum maiori Dei gloria coniunctum, liberationem. Quartò. Aduerarijs suis multa gratiae & gloria dona. Quintò. S. Ordini tuo vel Congregationi mortificationem omnium passionum, devotionem, ædificationem, zelum animatum & fructum perpetuum in virtute ac literis progressum, in tribulationibus protectionem sufficientiam bonorum temporalium, abundatiam operarij pro vinea Domini. Sextò. Defunctis tui Ordinis vel Congregationis ijs præfertim, qui nuper obiuerunt, vel qui suffragij cōmunitibus commendati sunt : & his, qui tui Adversarij fuerunt: Cognatis, amicis, celiquis, præfertim ijs, qui vel nullis, vel valde exiguis suffragijs iuantur, ut liberentur à Purgatorijs parnis quam primum, & in celo tui sim peculiares Patroni. Septimò illis negotijs, quæ ultimè erant à Superioribus commendata orationibus nostris prosperum successum, vel, si Personæ sint commendatae, ut à Deo inuentur in eo in quo Orationibus nostris egerint. Huc reuocandum est id, pro quo in scheda menstrua ordinum præscribitur.

Sexto Actus virtutum variarum circa Sanctissimum Sacramentum elicias.

Primo. Adorationis, adorando illud in te ipso suscepimus & in omnibus alijs Templis universi mundi, adoratione latræ. Porro hunc adorationis actum intensiorem efficias cogitando de illis Templis, in quibus parum honoratur Sanctissimum Sacramentum, vel in quibus grauiora contra eius cultum peccata committuntur. Secundò. Fidei, considerando Christum, qui est in SS. Sacramento, à te suscepimus, esse verum Deum, & Hominem, & cuius Divinitati ac Humanitati conueniunt omnia ea, que de ijs credit S. Ecclesia, & que de ijs negantur Hæretici. Tertiò, spei, sperando à Christo, ut à Deo,

Deo, multa dona naturalia, & supernaturalia gratiae & gloriae, tanquam à Cœlia principalis, ab homine vero eadem per eius merita acquirendam. Quartò. *Charitatu*. Primo elicendo intentum quondam voluntatis seruidæ amplexum erga Christum ut Deum, & Hominem. Secundò gaudendo, quod eius Diuinitas tam perfecta sit in se, & respectu nostri, ut perfectè cognosci non possit Tertio gaudendo, quod in celis ab Angelis & Beatis, in hac vero vita à Christianis, iustis præsertim ac Sanctis aliquatenus colatur, & ametur, & quod eius Corpus & Anima in Cœlis tam beata sit, & tot donis ornata. Quartò dolendo, quod tot peccata contrallum facta sint, sicut & futura sint à te & ab aliis. Item quod, licet ipse tam multa fecerit, & paucis sit pro humano genere, tamen culpâ suâ tam multi damnantur. Quinto. Desiderando. Primo, ut, quamprimum fieri potest, cessent peccata & imperfectiones in mundo. Secundò ut nulli multiplicentur, & Sancti proficiantur maximè in sanctitate cum perseverantia. Terzo ut infideles, & alij ad veram fidem perducantur. Quartò ut Deus, & Christus, ut homo potius honorentur, & amentur ab hominibus, eo modo, quo Deus ipse vult se & Christi Humanitatem amari & honorari.

Sexto distingue in Christo, ut Deo, attributa eius Diuinitatis, & alias perfectiones, & eatum occasione diuersos actus elicias. Primo cogitando de eius independentia, seu de eo, quod est à se, ut Theologi dicunt; & roga, ut eandem tibi det, ut ab alio nullo dependeas, nisi ab eo, & à Superioribus solis propter eum. Secundo de Aeternitate: & roga longam vitam ad agendum & patientium pro eo quam plurima: Tertiò de Immenitate; & desidera ut in omnibus locis cognoscatur & ametur; & pro illis peccatis, que sunt alicubi in quandam recompensationem elice intensum actum adoratio-nis & amoris erga illum. Quartò cogitando de infinità vi Christi Domini effectus naturalis & supernaturales producenti: & roga, ut tibi omnis generis dona naturalia & supernaturalia det, ut ita possis esse, quasi esca quedam vel rete ad capiendos omnes homines, & ad eius amorem adducendos. Quintò de eius infinità sapientia; & roga, ut det tibi scientiam rerum illatum, quibus egis ad instructionem tui & a liorum: donum consilij, Prudentiae, discretionis spirituum, & tuo Ordini profectum in virtute & in literarum studijs. Sexto de Bonitate illius; & roga ut in actibus tuis Deus non videat, nisi bonitatem; quod si, si omnes actus tui liberi fiant sine imperfectionibus & proper finem supernaturalem, scilicet Deum. Septimò de eius filiatione ac Hypostasi, per quam Christus constituitur in esse Filij: & roga, ut ipse tibi, quantum fieri potest tam libenter & copiosè (proportionaliter loquendo), & de potentia ordinaria.

Lancij Opus. Tom. 2.

ria) communicet perfectiones naturales & supernaturales gratiae & gloriae, quae filii suis per adoptionem concedi possunt, quantum ipsi per generationem actuam fuerunt communicata illa, quae ipse habuit in se, ut est compositum quoddam ex persona Verbi & natura humana. Postremò cogitando de concursu eius actuali ad omnes actiones creaturarum, & roga, ut, sicut ille actualiter suum concursum, quo tecum, & in te concurrit ad actiones tuas refert ad se tanquam ad finem, ita omnes & singulas actiones, nullā neglegētā, actualiter ordines ad eum, propter eum, idque ita perfectè, ut nulla res in actionibus tuis, in recto vel obliquo sit, ad quam Deus directè non concurrat: ut nullus defectus in ijs reperiatur, hunc enim solum Deus producere non potest.

Eodem modo alias perfectiones in Deo distinguere poteris, & eorum occasione alios actus elicere, V.G. gaudiendo, quod illas perfectiones Deus habeat in se: Gratiarum actionis, quod eas nobis manifestari, & effectus ad hoc proportionatos ijs, nobis communicari. Simili modo distinguendas sunt perfectiones Humanitatis Christi, tam ex ea, quae ad integratitudinem spectant Naturæ humanae, ut sunt Corpus cum membris, Anima cum potentijs, rationalibus & irrationalibus, quam qua Naturæ superaditæ sunt, sive sunt habitus, sive actus, iij vel permanentes, ut visio beata, vel transunte, ut actus loquendi, orandi, miracula patrandi, &c.

In considerandis autem Animæ potentij & habitibus, inter cetera rogabis Christum Deum, ut potentias tuas efficiat quam simillimas tuas, ita ea s ornando habitibus, sicut eius potentias ornatae erant, & ita excitando eas ad actus, sicut excitabat suas. Considerando quodlibet membrum Christi ante te pendens in Cruce, rogabis, ut sicut in eo verbum dirigeret ea membra, & mouebat perfectissimo modo, ita etiam ingressus ipse ad te in Sanctissima Communione, non modo potentias internas sed etiam omnia membra & actiones externas dirigat, ut sis quoddam exemplar, & velut imago Humanitatis Christi, exprimendo omnes actiones tuas internas & externas quam simillimè illi modo, quo Christus Dominus, ut Homo, faciebat intus & extra; hæc est enim illa transformatio, quæ à Sanctis Doctoribus numeratur inter fructus Communionis.

Vlímè claudenda est tota Communio & Gratiarum actio, præsentando Christum Dominum in Sanctissima Eucharistia suscepimus Spiritibus Beatis.

Ad Angelos Santos. Aspice Minstri Altissimi, verbum illius facientes, primogenitum Patris æterni, quem introcuntem in orbem terrarum, iussu Patris cœlestis adorantis, & fac-

G 2 cite

cite me in eo spirito & veritate illi seruire, quo vos eidem in hac vita seruiuistis, & nunc in illa beata & cælesti seruitis.

Ad SS. Patriarchas & Prophetas. Aspicite cœlestes Nuncij, concij mirabilium secratorum promissum ab initio mundi Redemptorem, quem desiderasti, & tanto tempore expectasti, & facite me totis viribus & affectibus cordis ad ipsum anhelare, & post ipsum dilectum meum die ac nocte inspirare.

Ad SS. Apostolos. Aspicite Euangelij prædicatores clarissimi vestrum dilectissimum Magistrum, quem toto corde tam ardenter amatiss, & facite me eundem super omnia intimis cordis medullis feruenter amare.

Ad SS. Martyres. Aspicite testes Fidei fortissimi Christum crucifixum, pro cuius amore sanguinem vestrum tam libenter fudistis; & facite me pro eius amore perpetuis cruci molestis, & semper in Cruce vivere, & Cruce quam molestissima, sive naturæ imperio, sive manus impiorum ad Dominum meum migrare.

Ad SS. Confessores Pontifices. Aspicite Pastores gregis Dominici Agnum immaculatum, quem omnipotenti Deo in sacro Altari in odorem suavitatis immolasti, & facite me in tanto Sacrificio occupatum, dignè illud Deo offerre, & me ipsum tam sacræ oblationi associatum, perpetuò eidem per opera Sancta quam maximum in odorem suavitatis immolare.

Ad SS. Confessores Religiosos. Aspicite Seruientes Domini mei, dulcem & dilectum Dominum vestrum, pro quo omnia huius mundi oblectamenta & affecta & re ipsa reliquistis; & facite me pro eiusdem amore in hoc statu pauperculo usque à mortem perseverare, & ad magna sanctitatis fastigium peruenire, purè propter D. Deum meum.

Ad BB. tui Ordinis. Aspicite Fratres charissimi Ducem vestrum, cui vos verbo & exemplo tantoper in hac vita conformasti; & facite me & omnes Fratres nostros adhuc pro eius honore in S. Ecclesia militantes copiam animatum prædam, sine detrimento nostræ Professionis reportare, & auctos quam plurimis & optimis operarijs ad eandem vineam vocatis cum grandibus manipulis meritorum ad vestram & Ducis nostri Societatem perueire.

Ad SS. Virgines. Aspicite Sponse Agni immaculati dilectum vestrum, cui vestram virginitatem cum tanta exultatione conseruasti; & facite me purum corde & opere semper oculis dilecti mei & vestri apparere, & purum ab omnibus peccatis & pœnæ obligatione ex hac vita, rectâ ad celum migrare.

Ad Omnes SS. Aspicite mei amici Charissimi, consolatio paupercula animæ meæ Magistrum, Authorem, & præmium vestrae Sanctitatis, & facite me iisdem passibus in magna, & Spiritui Ordinis mei conformi sanctitate semper pro-

cedere, quibus annorum meorum series perpetuò crecens nunquam in eadem mora subita stans, voluitur.

Ad D. Iesum. Recedo à te modicum, Domine mi, sed non sine te, consolatio felicitas, & omnæ bonum animæ meæ, & me tua amplissimæ charitati, cum omnibus Fratribus, amicis & inimicis nostris vehementer commendando. Am nos Domine, quantum potes, & tuo amore inebria, & transforma nos quam simillimè in te, gaudium & exultatio Cordis nostri: & fac, ut toti simus in te, toti occupemur in te, & propter te, nihilque sit obiectum verborum actionumque nostrarum internarum & externarum, nisi tu, amor noster, & omne bonum nostrum, qui viuis & regnas, &c.

Vtlimò dic: Reipice, quæsumus, Domine, super hanc familiam tuam, pro qua Dominus noster Iesus Christus non dubitauit manibus traditiocentum, & Crucis subire tormentum. Qui tecum vivit & regnat, &c.

CAPVT DECIMVMNONVM.

Modus audiendi Sacrum.

DVM Sacerdos ad pedem aræ confitetur 173.
palam, excita in te quam potes maximum dolorem peccatorum, veniamque enixè postula, vt quoad culpam omnem & pœnam liber sis à peccatis.

DUM deinde ascendit ad altare illud osculaturus, adora omnes cœlestes, eosque tibi ac tuis tam Regno & ciuitati, quam incolis, & domicilio tuo, atque adeò mundo toti auxiliatoris aduoca.

In introitu ad ea, quæ legit de libro, aduerte (id quod seruandum erit semper dum quid clarâ voce Sacerdos pronuntiat) eosque in te accende affectus quos verba quæ legit Sacerdos exigunt. Quod si exilis debilisque vox Sacerdotis non auditur, dic plures. *Benedicta sit Sancta Trinitas, & indiuia ueritas, Confitebimur ei quia fecit nobiscum misericordiam suam Gloria Patri, &c.*

Ad Kyrie eleison, dicit ter Kyrie eleison, ter Christe eleison, ter Kyrie eleison: quemlibet ternarium ad singulas S. Trinitatis personas dirigendo. Similiter Gloria, cum Sacerdotis decurras, quād id, est laus Dei vna de præcipuis.

Et, Dominus vobiscum, quando minister respondet. *Et cum spiritu tuo;* paucis sed ardenter Deu roga, ut ministris Ecclesiæ sive omnem gratiam & dona necessaria ad officium suum rite exequendum dignetur elargiri.

Ad Orationes quas Sacerdos dicit, attende, eisque similes affectus tuus associa, & quod petit tu quoque pete: Alias deinde communes Ecclesiæ necessitates Deo erunt commendandas, maximè vero quas hic adjiciant. *Primò Conuersio eorum, qui carent lumine fidei,* Secun-